

GNOJNIK (1) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó.

sg G Gnojnika. ◇ [pl A gnojniki].

Sł stp, Cn brak; Linde XVI w.; poza tym XVIII w. w innych znaczeniach.

1. [*Miejsce, wyrzuca się nieczystości, z których ma powstać nawóz:*

Szereg: »gnojnik abo gnojewisko«: Piłze też tak Varro yż przy folwarku nalepiey mieć dwa gnoiniki abo gnoiewifka Cresc 1549 81 (Linde).]

2. *n-loc: poścínano [...] o złodzyeystwo/ Mikołáiá s Turze y z brátem ítrycznym z Gnoyniká. BielKron 394.*

Cf GNOJEWISKO, GNOJOWNIA, GNOJOWNICA

KW